

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 grudnia 2016 r.

Poz. 5367

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.454.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 27 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Rady Miejskiej w Braniewie nr XXVII/179/16 z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania oraz ustalenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych – gminnych w granicach administracyjnych miasta Braniewa.

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 30 listopada br., powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 8), art. 18 ust. 2 pkt 15), art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1440) i art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2016 r., poz. 573), Rada Miejska w Braniewie, ustaliła Strefę Płatnego Parkowania, a nadto – określiła stawki opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych położonych w Strefie wraz z opłatami dodatkowymi za nieopłacone parkowanie (w formie załącznika nr 3 do uchwały) oraz przyjęła Regulamin pobierania opłat za parkowanie w ustalonej Strefie (w formie załącznika nr 4 do uchwały).

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała w sposób istotny narusza prawo, gdyż sposób ustalenia opłat za parkowanie w Strefie, nie uwzględnia wymogów wynikających z ustawy.

Wstępnie należy wskazać, iż materialną podstawę do podjęcia badanej uchwały, stanowi przepis art. 13 b ust. 4 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym, rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 (tj. opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania), a nadto – może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane, zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi oraz określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Redakcja powołanego przepisu wskazuje, iż ustalenie opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, stanowi obligatoryjny element uchwały podejmowanej na podstawie art. 13 b ust. 4 ustawy.

W konsekwencji, brak regulacji w tym zakresie, przesądza o konieczności eliminacji uchwały z obrotu prawnego w całości.

W załączniku nr 3 do badanej uchwały, Rada Miejska w Braniewie ustaliła opłaty za pierwszą, drugą, trzecią oraz czwartą i kolejną godzinę parkowania, przyjmując, stawki 0,50 zł (za pierwszą godzinę parkowania), 1,00 zł (za drugą i trzecią godzinę parkowania) oraz stawkę 1,50 zł za czwartą i kolejną godzinę.

W ocenie organu nadzoru, opłaty ustalone zostały niezgodnie z przepisem art. 13 b ust. 5 ustawy o drogach publicznych.

Zgodnie z tą regulacją, przy ustalaniu stawek opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, uwzględnia się progresywne narastanie opłaty przez pierwsze trzy

godziny postoju, jednakże, progresja nie może przekraczać powiększenia stawki opłaty o 20% za kolejne godziny w stosunku do stawki za poprzednią godzinę postoju, natomiast stawka opłaty za czwartą godzinę i za kolejne godziny postoju nie może przekraczać stawki opłaty za pierwszą godzinę postoju.

W przypadku badanej uchwały, powiększenie opłaty za drugą godzinę parkowania wynosi 50%, natomiast stawka za czwartą i kolejną godzinę parkowania, przewyższa stawkę ustaloną za pierwszą godzinę postoju.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Ponad powyższe, w ocenie organu nadzoru, wadą prawną dotknięty jest także przepis pkt 8 i przepis pkt 11 załącznika nr 4 do uchwały, gdyż w ramach uprawnienia rady gminy w zakresie strefy płatnego parkowania, nie mieści się uprawnienie do pozbawiania ewentualnych roszczeń, formułowanych w przypadku braku miejsc postojowych, ani też określanie trybu egzekucji opłat dodatkowych, zwłaszcza, że tryb ten został przewidziany w art. 40d ust. 2 ustawy o drogach publicznych.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki